

Czjeli mjel neje. Može być aby nebyć; doš, Lawrenz bje wobstajny swojemu Jesuše, a da jemu swoju Duschu, jako Martrar, horje we Ejez 257. Tajki Herempel teje Wobstajnoszje je hodny, so jon wopomniny, so bychmy tejj my naschemu Jesuše wobstajni byli, a so nedali ani Wosfote ani Niske, ani

Ziwenje, ani Smercz ic. Džjelicz wot teje Luboszje k Jesuše. Ktemu a k Wutoženju nascheho swjateho Szenja budžemy sebi njett Božu Nadu a Pomoz waprofnyć we nutyrnom a Boh dai wjerjazym Wotzenaschu, dyž najpredy spjewali smy a t. d.

Szenje na swjateho Lawrenza, Jana 12. v. 24 — 26.

Sawjernje, sawjernje ja praju wam: Jeli so pschenczne Sorno do Semje nepane, a nesemrje, da wostane wono same. Dyž pak semrje, pschineše wele Blodow. Schtuž swoje Ziwenje lubuje, ton budže jo shubicz, a schtuž swoje Ziwenje na tym Sswjeczi hidži, ton budže jo sdžeržecz kwjecznemu Ziwenju. Schtuž ze mi služicz, ton khodz samnu, a džejz ja sym, tam dyrbi tejj moj Ssluzomnik być. A jeli so schtu mi služi, teho budže moj Wotz czesicz.

Snascheho džensnischeho Szenja budžemy romadžje wopomnicz:

Krystuša a tych Kscheszijanow, jako rjane pschenczne Sorna;

- I. Na kajke Waschnje Krystus rjane pschenczne Sorno je, kotrež Blody neše;
- II. A kak tejj prawi Kscheszijenjo jemu we tym podomni być dyrbja.

I. Za Skladnosz ktemu Szenju bje, kaž sw. Jan praji, so su nekotši Grichojo do Jerusalema pschischli, so tam modlicz. Pschetoz Jerusalema bje jena Khejza kModlenju schitkim Ludžom, a Boh bjesche služit, so dyrbja schizy Ludžo, dy bychy tejj wot Konza Sswjeta pschischli, wuślyscheni być, dyž budža so we Templi Jerusalemskim modlicz! To je na Krystuša schlo, we kotrehož Meni schitke Ludy wuślyschane budža. Čzi sami zusy Ludžo žadaju sebi Jesuša woladacz, a proschachu Philippa wo to. Na to sezini ton Kneš tuto krotke a wošebne Prjedowanje. **Sawjernje, sawjernje, ja praju wam:** Jeli so pschenczne Sorno do Semje nepane a nesemrje, da wostane wono same. Tudy moť so jedyn praschecz: **Kajke je to Wotmolwenje?** Philipp praji: **Kneže,** tu su zusy Ludžo, čzi žedža radži stobu ryczecz, a tebe woladacz. A ton

Kneš wotmolwi na to: **To pschenczne Sorno, jeli so ic. Kak so to romadžje runa? Jara derje. Pschetoz schtuž ze Krystuša prawje woladacz, to je, spošnacž, ton dyrbi jeho wufnyć kprjenemu na jeho swjatym Kschizju a na jeho horkim Čzerpenju a Wumrecžu. Won dyrbi jeho wufnyć spošnacž, jako to pschenczne Sorno, kotrež dyrbi wumrecž a so sašo sašelenicz. Wot teho pak njett nebudžemy ryczecz. Tejj dyrbi jeho k druhemu snacz jako tajke pschenczne Sorno, kotrež je nasch žiwy nebeski Kšeb, wot kotrehož wjecznje žiwi być možemy.**

So bychy pak čzi bosy Ludžo tu Wjez čim ljepe srosemili, da so won jim psches Pschirunanje sšewi. To bje bešto Waschnje tych Židow, a jich wučenyh Mischterow. Wot Jesuša pak bje to dawno predy pschipowodane, so budže swoj Rot wotewricž we Pschirunanjach. Ps. 78. 2. Čzohodla newša pak sebi druge Žito, kotremuž so by pschirunal? Pschenza je beš druhim Žitom to najrensche a najšepsche Žito. Čzohodla dyž sw. Dawit Israelskemu Ludu te Dobroty Bože, jako prawje wulke psched Woczi stajicz ze, da won rekne: Won na byčzi tebe s najšepschej Pschenzu. Ps. 147, 14. Tak tejj Jesus ton Najrenšči beš